

Un carrer estret, - un pametge - i en ell una casa
vista de front ~~on~~ que omple la major part de
l'escena. La casa és baixa, i té dos úniques finestres
col·locades simètricament al costat de la porta. Ci-
cunda l'edifici una ^(rissa) ~~bonica~~ de jardí (el jardí
que existeix també, molt ^(petit) i mal cuidat). Davant
la rissa, hi ha un banc i al costat del banc
un faral, que està encès. Tot té un aspecte vi-
did. Comença a clarejar el dia. Arripat en el banc
hi ha un home llegint el diari. &

Entra per l'esquerra un personatge
vestit de negre, amb barret fort, i ~~les robes de~~ el coll
de l'americana tan tancat que només se li veu un

Coll 326.4(2) (2)
UNB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

rutlla blanca. Es para davant de l'home del banc,
que va vestit amb una brusa gris i una goma de
blat

El del banc (mirant de ~~del~~ cap a ben
el nouvingut.

— Qui són vos?

El nou vingut

— No hi heu de fer res.

El del banc

— Anem, home. Si no us ho pregunto per mi-
llo dir per tal d'orientar l'apuntador

El nouvingut.

— Ah, ja ho entenc. En dir Maurici jo. I vos?

El del banc

— Garban. Yo ió en Garban.

~~Maurici~~

(en Garban requies lligint el diari. ~~La~~ Maurici es mira el fanal, després la casa, dubta, s'atura davant la porta del jardí, va per entrar-hi però es repensa i recula. Es lleva el barret, l'espolca un moment, el raspalla amb la màniga de l'americana, es ten un paper de la butxaca i embolica ~~amb~~ el barret camuflament. Després, dirigint-se a Garban, amb el ~~barret~~ nota l'aisell ^(aisella))

Maurici.

— Amb el vostre permís, ~~passa~~ a m'assurei en el banc. Hi ha lloc de sobres...

Ex 10

Çarhar (plegant el dihani)

- Assim eu havia de dizer com o compliment.
Mas eu relevava os a mi.

(~~Passa~~ en Manicó, i anem
en un extrem del banc,
amb una certa timidesa.
En Gaspar ve'l mirant re-
verentment, però de sobte se
li aclareix el rostre, somriu,
i afegeix):

- ~~Però~~ Però no emgirem pas. En fa-
ren companyia, ~~perquè~~ i saben què di-
que bona falta en fa. Perquè i saben què
hi ha dins d'aquesta casa? ~~¶~~

(anexala la casa
amb el braç est.)

Maurici

- Sí. Hi ha una mort; ho veu tot hom

Carles

- No es parla pas d'altra cosa. De morts n'hi ha de moltes menes, però fillets, una mort com aquest no es veu cada dia. És terrible.

Maurici

- Oh, i tant! A mi no em fa por res, i no obstant ~~aquella cosa~~ no puc oblidar aquella cara.

Carles

- Us ho confesso: em fa baranda entrar-hi.

~~Maurici~~
~~Hi ha una mort, que és veient per munt~~

Maurici.

— Ihi hem de entrar?

~~Es~~ Gashar

— Sí. Jo sóc el fuster, que he vingut per
muntar un catòfale. Estic esperant el decorador.

Maurici

— Eh! el decorador sóc jo.

Gashar

— Be! home! en podria anar esperant.
No m'ho podien dir de seguida?

Maurici

— Què m'has dit? Sí i no, en canvi com

Co. 2.2 64/77
UB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

aquest un home no pot confiar-se al món
desconegut, (i perdent l'expressió)

Gaspar

— Ah, amb una bona firma.

(s'aixeca del banc
i darrera d'ell
Maurici. S'aturen
tots dos davant la
casa, ~~de~~ la contemplen
durant uns segons)

Gaspar

— És estrany que ~~essa~~ aquest un home
que ha viscut en una casa tan misera-
ble pugui permetre's el luxe de ~~de~~
de deixar encanegada una cabella ardent.

Cal 3.2.6-4/8) 8
A veure si ens quedarem sense soler.

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Manini

- No tinguen por. Jo ja he tocat diners.
Era una persona solvent, que en bran de
canvi.

(una barra)

entrem-hi?

Crashar

- Vinga. Fem el cor fort.

(entrem al jardí, i de Manini
truca el timbre de la porta,
que resona abundantment. Mentrestant,
Crashar, emborça la porta

i aquesta i' dire.

Gashan

— Miren, senyor Manici: ^{(ha} la porta
oberta. No fa gens de goig, això.

Manici.

— Gens. A veure, no portem berra. Pen-
sava, i no plan

(retornem al mig del
jardí i pensem. Al cap
d'un instant de silenci
passa una iachita penosa-
dament & de dreta a es-
querra. En Gashan d'a-
tura)

Eynar

— Prost!

(el ciclista i atura:
baixa de la bicideta)~~Eynar~~+ Volem fer el favor de dir-me quina
hora és?El ciclista

— Són les vuit del matí.

Eynar

+

— Moltes gràcies.

~~El~~ (el ciclista rient)

613264(11)11
UB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca de Humanitats

a la bicicleta i mit
per l'esquerra. En Gas-
par se'l mira amb
recel. Surt del jardí
i el segueix amb la
mirada. Mentrestant, en
Manicé segueix pensant,
plegat de braços i agafant
se el mentó amb la mà.
En Gaspar retorna al
costat del Manicé i an-
suglant en direcció per
on ha marxat el ciclista
din):

Gaspar

— Aquest personatge no ~~fixes~~ figurava
en els assaigs. Cada vegada ho veig me-
nyor clar.

Manrí. (amb gest de no ve
les - i li capítol me.)

- Bé, no ens anem. Són les vuit del matí
i l'interament tindria lloc a les nou.
Si no comencem a treballar de seguida
no hi serem a temps. Fem el cor fort
i entrem.

(agafa l'asnar pel braç
i entren tots dos d'una
revolada i ~~tanquen~~ tanquen
la porta (damera adreça).)

Entren en escena, per
la dreta un grup amb
un albir i una ^{goma}
de la mateixa ^{(quin rotllada a guisa}
^{negre)} roba. Entren
poc a poc, trient el cab i
avançant bausadament

Col 3.2.6-4/13/13
UB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats
Es planta al mig de l'escena i quan està convenient que ningú no l'ha vist, fa un piruet assabonant se els dits a la boca, i aleshores entra un altre personatge vestit exactament igual com ell)

Primer detectiu.

- Aparenta: "A les vint del matí entren el decorador i el fuster."

Segon detectiu

~~(després d'haver-se tret un bloc de paper de la butxa.~~

(després d'haver-se tret de la butxa una

W 3.26-4(14) 13
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

bloc de paper i d'afirmar
el que li han

- És estrany. No sé de que els servirà la
capella ardent, havent-los d'enterrar d'
aquí una hora.

Primer detectiu.

- Hi ha moltes coses estranyes en aquest
cas; ens donarà feina.

Aviat començaran a arribar
els assistents al repeli. Recordat de l'ad-
vertiment del Comissari: "Observen-los tot ven-
ent vistos. No us perden cap detall i an-
ten-los amb tota cura"

(vaus)
¿Quanta gent ha entrat fins
ara?

Segon detectiu

(fullant el bloc

de notes i llegendes)

- "A les dos quarts de set, es presenta una
dama, que porta el nostre cobert amb un cell;
a tres quarts, un minyó amb una gran pa-
quet. Moltja hora més tard dos homes exacta-
ment iguals, dos lemons. A les vint..."

el decorador i el fuster (dissant de llegir.)
~~afegit de les dones~~ clouen la llista,
per una.

Primer detechn.

- ~~Don~~ Va bé. Nosaltres recollim els extrems
i el Comissari els lligarà, si li sembla.
(mira cap a l'esquerra,
fent visera amb la mà)
Una ^(s'acosta) ~~de~~ una senyora que deu venir a l'en-

terrament. Amaguen - ms.

UB 16

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

(miren de pressa, agafats
de la mà, per la dreta.
Entra per la ~~porta~~ ^{esquena} un
personatge vestit de fora,
amb barret de copa i
llista, una mica tronat.
Porta uns grans bigotis.

~~El~~ ~~Fasch~~ ~~o~~ Mira
endins per tots costats, amb
el gest de cercar el nom
d'un carrer o el número
d'una casa. Les para da-
vant l'edifici, mira el
número de la porta; es
treu una tarja de la but-
xaca.) del bigotis.

El senyor tronat (llegint) la tar-

*
geta)

(a) 326-4/13 17
UNB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

- "Paratge de la Cometa número 36"

(mira novament el
número de la can)

Creient - vis. Ya hi som.

(reflexiona una mica
d'esquerra als especta-
dors, amb el cap cot)

Pobre ~~de~~ Felin! Tan bon color que tenia.

(parreja una mica a-
murat i avall i fi-
nalment s'atura i con-
ulta el seu rellotge)

Em sembla que he vingut massa d'hora.
Però no hi fa res, aprofitarem el temps.

(a) es tren un paquet de
la butxaca, ~~calçador~~
esten un mocador a ter-
ra, s'ajuntat del banc, s'an-
ren sobre el mocador, de-
~~simbolica~~ amb molta en-
ra de no arrugar - se el
vestit i desimbolica el paquet,
que conté un "sandwich". E,
hora a menjar passadament.

En això, entra per
l'esquerra un personatge ves-
aillat també amb barret de
coba i levita fosca. i ~~tomada~~
Porta les mans al ^{agafant un} damer, i
~~després~~ camina a poc a poc,
~~corrent~~ passant amb horat ab-
rent. Traversa l'escena i de
s'aparició per la ^{dreta} ~~esquerra~~. El

613.2.6.409/19
UB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

sempre ~~gasista~~ ^{del bistró} ~~sempre~~ ^{la} ~~sempre~~
requint amb la mirada.)

el sempre ~~sempre~~ del bistró.

(dirigint-se al pú-
blic)

- em sembla que passa de llarg aquest.

(s'aixeca, mira cap
a la dreta i crida):

iiiiii!

(torna a entrar el
sempre que havia pas-
sat de llarg, i des-
s'atura en un extrem
de l'escena)

el sempre del bistró.

- Què m'ho diu a mi?

el senyor dels bigotis.

- Sí, senyor. Em fa l'efecte que us e-
quivoquen. Oi que veniu a l'enterrament?
el senyor del bastó.

- Sí.

el senyor dels bigotis.

- Doncs l'acte s'iniciarà aquí ma-
teix, Passatge de la Corretgeta número 36,
residència que fou del senyor Felin.

el senyor del bastó

(entristit)

- Pobre Felin! Tan bon color que tenia.

El senyor dels bigotis universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

- Quina carnalitat! Fa un moment que jo
m'he fet aquesta mateixa reflexió.

(ambigües al pú-
blic.)

el públic en guardaria de mentir.

(~~seg~~ hora amicalment
la mà a l'espatlla
del senyor del bastó)

Amaven ben distret, diuen. Si no us arri-
bo a avisar, us en aneu de cap contra l'estil·lo.

el senyor del bastó.

- És que aquesta nit m'he fet perdre el cap.

plen de pensar que en Felin era el
millor amic.

Cal 3.2.6-4(22) 22

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

El supor dels bigotis.

- Ah, el condispien? Doncs honorem la re-
va memòria parlant d'ell, i parlant - ne be'.

El supor del barto'

- En voler ~~parlar~~ parlar aquí meteris,
reus més ni més?

El supor dels bigotis